

Често имамо прилику да видимо уметнике и њихове радове из иностранства али веома ретко аутора који је овде већ излагао - јер Гордон Пикен је као што је Крагујевачкој публици познато- излагао у галерији Мостови Балкана пре две године, те сада имамо заиста јединствену прилику да видимо његове нове радове, пратимо његов развој..

(да напоменем овде да Гордон као и ми по први пут види своје радове у галеријском простору ...)

Данашње друштво се информише на различите начине- интернет, тв, новине и наравно уметност. Гордон нам овом приликом доноси његову визију стварности. Уметник преиспитује своје па и наше сећање,. Сведоци смо да два учесника истог догађаја након одређеног периода имају сасвим различито виђење тог догађаја, један ће нешто да придода, а други ће понешто да избрише - дакле, уметник колажирајући или како он сам каже "пресађујући" људе и објекте из једног простора у други ствара нов догађај и нов смисао и поставља питања - Шта памтимо и на који начин ? Где нестаје то што смо памтили ? И када нешто нестане чиме попуњавамо празнине ?

Ми овде све препознајемо... Око нас је тродимензионалан свет, све је наизглед чврсто и има неку тежину, и то је оно на чему цртајући Гордон инсистира. Осим тога, на овим радовима се готово може чути звук, са њих допире бат људских корака, смех,, или тишина у којој људи седе под дрветом,. Ова, да је тако назовемо, лирска скала, као начин на који уметник црта, у суштини говори о дихитомији: добро- лоше, тешко-лако, црно-бело, и чак метафорички можемо да одемо до Адама и Еве. Све је то игра мисли или ега, а то је у ствари начин на који ми перманентно поимамо стварност. Моје дубоко убеђење је да смо ми овде зато да бисмо се развили превазилазећи материјални свет, спознајући га. Када наш его-ум престане да лудује или трчи са једне на другу страну од црног ка белом, критикујући друге и константно тражећи оправдање (за своје акције), ТО је тренутак у коме ми схватимо да је хиперматеријалност односно дуализам само један вид стварност, тј да су добро и зло странице истог новчића, То и јесте Трен у коме досежемо Свесност.

(Тада наша сећања о којима овде Гордон говори, неће више бити конфузна јер се све одвија истовремено.) (Прошлост и будућност се претапају у садашњост.)

У његовој другој фази, (радови који су постављени у суседној просторији), видимо облике који нису ни чврсти ни тешки а у неким сегментима ни

препознатљиви, ... изгледа као да се нама позната и видљива стварност полако топи и скоро нестаје.

Сведоци смо и сами да се у последњих десетак година око нас све мења, почев од брзине којом живимо, климе и наравно, међуљудских односа. (Оно што се мени чини да је највећи показатељ промена је губитак критеријума и за то можемо да захвалимо нашем уму.)

Гордон овим радовима дочарава управо то - бестежинско стање и претпоставља га као прелазну фазу у нашем развоју, од хиперматеријаног ка духовном

Дакле, пред нама су Гордонове "мапе" могућих прошлих догађања и могућих будућих дешавања.

Овом приликом желим да захвалим Гордону на заиста изванредној изложби и зажелим пуно успеха у даљем раду.

Zoran Ignjatović, umetnik - septembar 2017 Kragujevac

Text for Mr. Gordon Picken's exhibition

in The National Museum Kragujevac, Konak kneza Mihaila. 2017

Kragujevac, Serbia

We often have the opportunity to see the artists and his works from abroad, but very rarely the author who has already exhibited here. Mr. Gordon Picken, as public in Kragujevac already knows, had a very successful exhibition in the gallery "Balkan Bridges" two years ago, and now we have a truly unique opportunity to see his new works, and thus follow his development ...

(We must mention here that Mr. Gordon only now sees his works in the gallery space for the first time, just like we do.)

Today's society is informed in different ways: newspapers, radio, TV, the Internet, and of course, art. Mr. Gordon on this occasion brings us his vision of reality. The artist examines his own memories as well as ours. We can testify that two participants of the same event have a completely different view of it after a certain period of time. One will add something, and the other will erase - that is, like the artist operate collage or as he himself says "transplant" people and objects from one space to another and creates a new event which gives a new meaning and at the same posing questions: What do we remember and in what way? Where did the things that we remembered go? And when something disappears, what is it that we fill up empty space and gaps with?

We recognize everything here ... Around us is a three-dimensional world, everything is seemingly solid and has some weight, and that's what Mr. Gordon insists on by drawing. Likewise it is as if we can hear the sounds emitting from his works, people's laughter, the sound of their footsteps, or complete silence in

which people sit under the tree. This, so to speak, the lyrical scale, as the way in which the artist draws, essentially talks about dichotomy: good - bad, heavy - airy, black and white, and even metaphorically we can go to Adam and Eve. It's all a game of thought or ego, and that's actually the way we permanently perceive reality.

My deep conviction is that we are here to develop beyond the material world, recognizing it and overcoming it. When our ego-mind stops its crazy running from one side to another, from black to white, criticizing others and constantly seeking justification for its actions, THAT is the moment in which we come to understand that "hypermateralism" or dualism is only one aspect of reality, ie. that the good and the evil are two sides of the same coin, THAT is the moment in which we reach Consciousness.

Then our memories whwereof Mr. Gordon speaks here, will no longer be confused because everything is happening at the same time. Past and future flow into the present.

In his second phase, (works that are placed in the second galery room), we see shapes that are neither solid nor heavy, and in some segments not even recognizable ... it seems like a familiar and visible reality melts down slowly and almost disappears.

We are also witnessing that in the last ten years everything has been changing around us, starting from the speed at which we live, the climate and of course, interpersonal relations. What seems to me to be the biggest indicator of changes is the loss of criteria and we can thank our ego-mind for that.

Mr. Gordon in these works shows precisely that - the condition without a weight (solidity) and presupposes it as a transitional phase in our development, from the hypermaterial to the spiritual state.

Therefore, in front of us are Mr. Gordon's "maps" of possible past doings and possible future events.

On this occasion, I would like to thank Mr. Gordon Picken for a truly extraordinary exhibition and I wish a lot of success in his further work!!!

Zoran Ignjatović, artist
15 septembar 2017